

Před naší zahrádečka,
po ní chodníček;
vyprovod' ňa, moja milá,
svítí měsíček.

Sviť, měsíčku, do hájíčka,
do zeleného,
až já půjdem od dívčátka
sivojokého.

Sviť, měsíčku, polahúčku,
až na ten náš dvůr,
šak ty možeš dobre vědět,
že nebudem tvůj.

Ty dostaneš bílý čepec,
já bílý kabát,
z teba bude mladá žena
a ze mňa voják.

Aj ty vtáčku, sokolíčku,
vysoko létáš,
co ně neseš za novinku,
nic ně nerikáš.

Já ti nesem novinečku
smutnú, žalostnú,
že už tvoju galáněčku
čepiti budú.

Ona sedí za stolíčkem
jako růžička,
nedá sobě rozplétati
svého lelíčka.

Můj vínečku polajkový,
pěkný zelený,
za teba já mosím nosit
čepeček bílý.

766.

Z Biskupic.

Zdlouhavě.

Před naším ok-nem ka-li - na, před naším oknem
ka-li - na, na téj ka - li - ně ma-li - na, na téj ka - li - ně
ma-li - na.

[: Před naším oknem kařina, :]
[: na téj kařině mařina. :]

[: Přileťel na ňu z hory pták : :]
[: proč si, má miřa, smutná tak? :]

[: A proč bych smutná nebyřa, :]
[: dyř sem miřého ztratiřa. :]

[: Byřa sem s miřým v hajině, :]
[: usnul ně řadce na klíně. :]

[: On modřé oči otevřel, :]
[: a svým pohřdem na mně zřel. :]

[: Zdál se ně, miřa, divný sen, :]
[: ře sem tě vedř z domu ven. :]

[: Muzika hrářa veřeře, :]
[: až zme se octři v kosteře. :]

[: V kosteře ořtář, sama zář; :]
[: eřře řasňejři tvoje tvář. :]